

Bu proje Avrupa Birliđi ve Türkiye Cumhuriyeti tarafından finanse edilmektedir.

BEN HANGİ GRUPTAYIM?

.projectgroup

BEN HANGİ GRUPTAYIM?

3

**ÇEVRE GÜNÜ
YÜRÜYÜŞÜ**

15

OYUNBOZAN

27

BEN HANGİ GRUPTAYIM?

4-C sınıfı yeni dönem için proje konularını belirlemişti. Öğretmenleri proje konularının adlarını tahtaya yazmıştı.

- Kelebekler
- Kurbağalar
- Su döngüsü
- Güneş sistemi

Sıra proje gruplarını seçmeye gelmişti. Grupları oluşturduklarında kura çekerek konuları belirleyeceklerdi.

-Grupları kendi aranızda mı oluşturmak istersiniz, yoksa onun için de kura çekelim mi?

4-C Sınıfı yeni proje konularını çok beğenmişti. Bu çalışmalar çok heyecanlı geçiyordu. Gruplar en iyi proje sunumunu yapmak için hep bir araştırma içinde oluyordu. Grup üyelerinin kimi fotoğraflama

ve resimlemelerle, kimi raporlamayla, kimi gezi araştırmalarıyla uğraşıyordu. Sunumda kullanmak üzere üç boyutlu maketler hazırlıyorlar böylece kendilerine düşen konuyu en iyi şekilde öğrenmiş ve öğretmiş oluyorlardı.

Bütün bu çalışmalar için grup içinde işbirliği çok önemliydi. Çocuklar bu yüzden grupları oluştururken kendileri seçim yapmak istediler.

Herkes bir anda kaynaşıverdi. Kendi aralarında seçimler yaptılar.

Elçin:

-Tamam öğretmenim, biz grupları oluşturduk. Şimdi konuları seçebilir miyiz? diye sordu.

Bu sırada arkadan bir ses geldi.

-Ben hangi gruptayım?

Sınıftakiler sesin geldiği yöne baktılar. Bu soruyu soran Uğur'du.

Hiç kimse grupları oluştururken Uğur'u gruba almayı düşünmemişti. Çocuklar isteksizce birbirlerine baktılar. Hepside Uğur'u çok seviyordu ama daha önceki çalışmalarda sorumluluklarını yerine getirmediği için yer aldığı grupları zor durumda bırakmıştı.

-Sinem, sizin grup kaç kişi?

-Altı.

-Arda, sizin grup kaç kişi?

-Yedi.

-Berrin, sizinki?

-Yedi.

-Sinem, o zaman Uğur sizin grupta olabilir.

-Ama öğretmenim, geçen projede de Uğur'la aynı gruptaydım. Proje boyunca yapması gereken işleri aksattı. Hatta sunum günü hazırlaması gereken resimleri getirmede. Bizi zor durumda bıraktı.

Diğer çocukların da Uğur'la ilgili buna benzer anıları vardı.

Uğur söylenenleri duyduğunda geçmişte yaşananları hatırladı.

Daha önce sorumluluklarını yerine getirmeyişinin başkalarını bu kadar etkilediğini düşünmemişti. Arkadaşları haklıydı.

Öğretmenleri:

-Ben bu sefer sizleri üzmeyeceği ve zor durumda bırakmayacağı konusunda ona güveniyorum. Sen ne dersin Uğur?

-Tabii tabii, öğretmenim söz veriyorum. Ben görevlerimi yerine getirmediğim zaman arkadaşlarımı bu kadar sıkıntıya soktuğumu fark etmemiştim. Bunun için üzgünüm.

Sinem:

-Hadi Uğur, bizim grubun konusunu sen seç, dedi.

Belgin Öğretmen elindeki kutuyu salladı salladı ve Uğur'a uzattı.

-Kelebekler! diye bağırdı Uğur.

Sırayla diğerk gruplar da konularını belirlediler.

Sinem “Kelebekler” konusunun kendi gruplarına çıkmasına çok sevinmişti. Çünkü, kelebeklerin yaşamı hep ilgisini çekerdi.

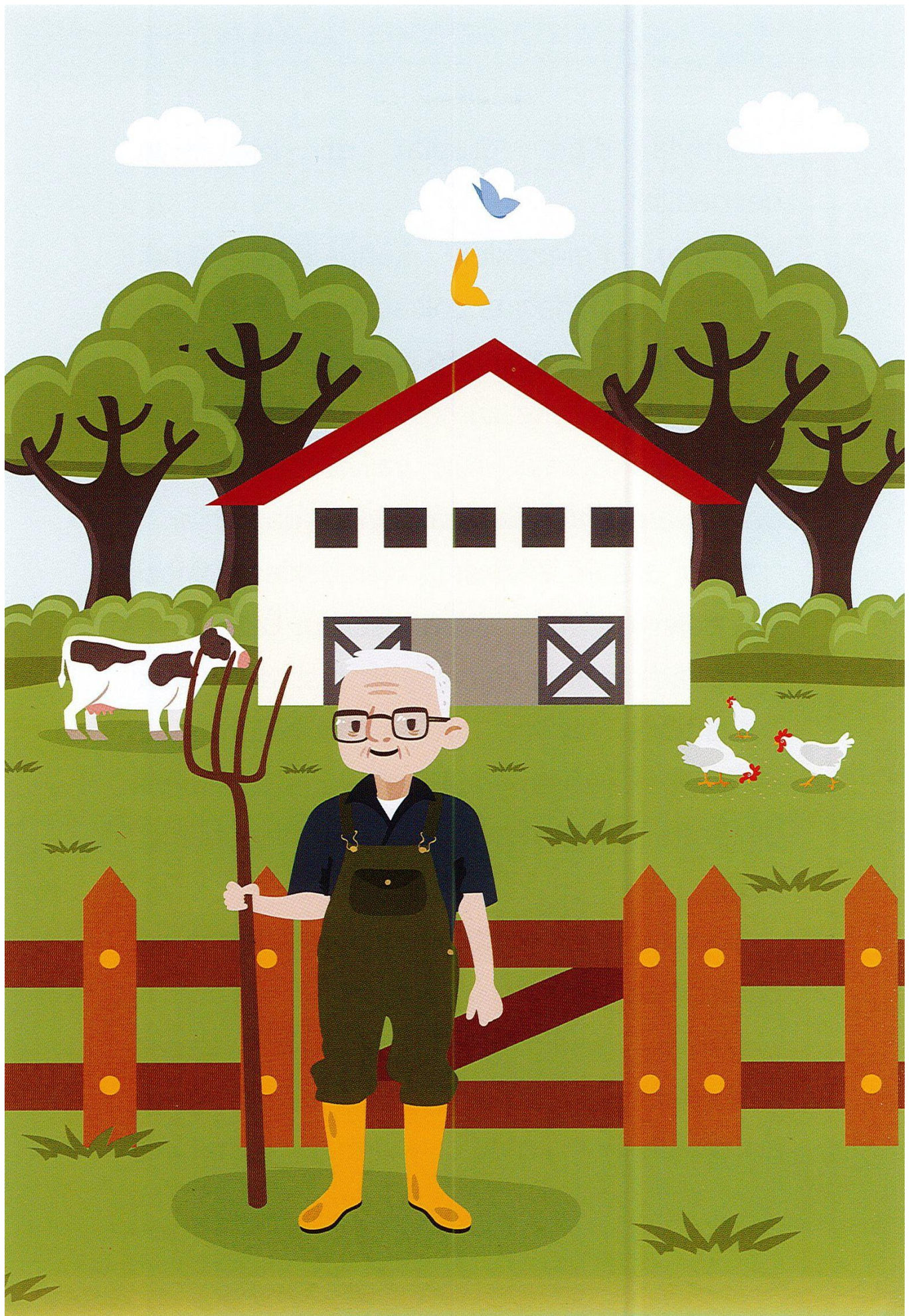
Artık eve gitme zamanı gelmişti. Hazırlık toplantısı yapmak için yarını beklemeleri gerekiyordu. Vedalaşarak evlere dağıldılar.

Uğur akşam babasına Kelebekler Projesi için neler yapabileceklerini sordu. Babası:

-Arkadaşımanın babası şehir dışında büyük bir çiftlikte yaşıyor. Çiftliğin bir bölümünde de kelebek yetiştiriyor. Eğer ayarlayabilirsem bir hafta sonu çiftliğe gezi düzenleyebiliriz, dedi.

Bu müthiş bir şeydi. Haberi arkadaşları ile paylaşmak için sabırsızlanıyordu.

Okula geldiğinde toplantıya kadar sabredemedi, Sinem’i ve diğerk grup arkadaşlarını buldu. Kelebek çiftliğine

gidebileceklerini söyledi. Çocuklar bu geziyi gerçekleştirelirse çok mutlu olacaklarını söylediler.

Gökhan Bey çiftlik sahibi ile görüşmüş hafta sonu çocuklar için bir gezi ayarlamıştı. Yolculuk biraz uzun sürdü. Çocuklar yaptıkları araştırmalar ile gezi öncesi kelebekler hakkında bayağı bilgi sahibi olmuşlardı.

Çiftliğe geldiklerinde onları güler yüzlü tonton bir amca karşılamıştı.

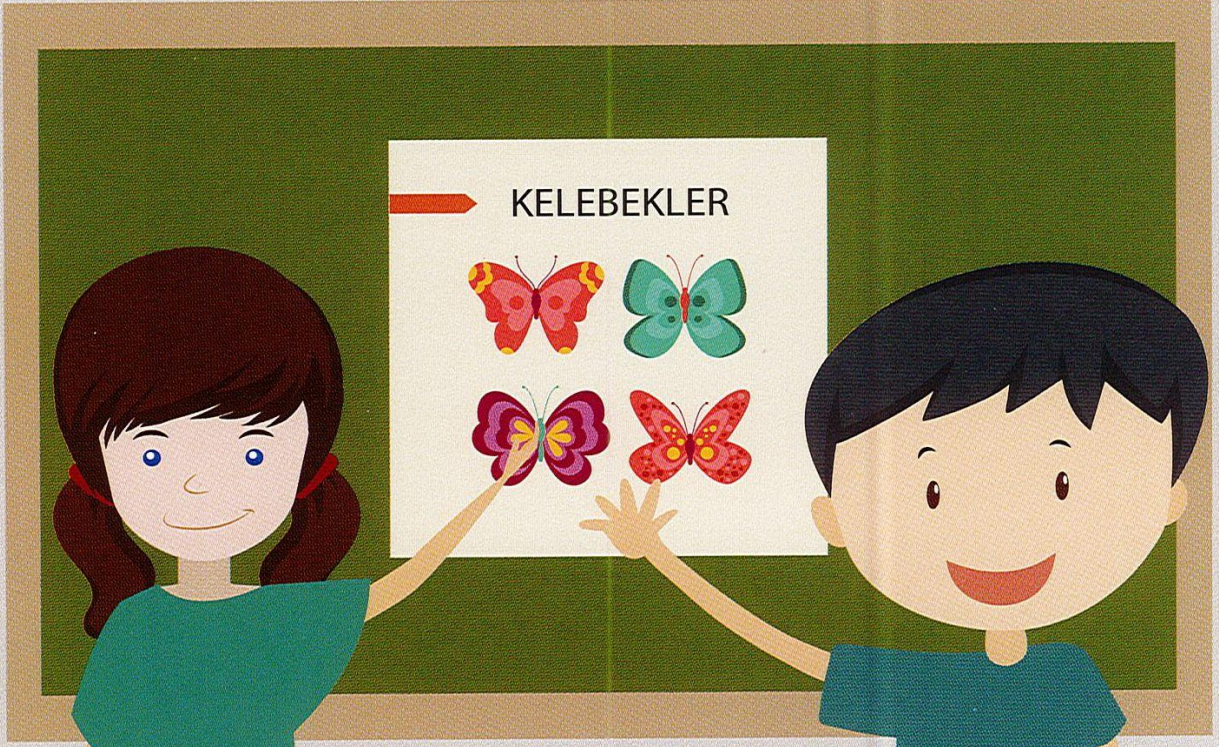
-Hoş geldiniz, hoş geldiniz. Perihan Teyze'niz sizin için harika bir çiftlik kahvaltısı hazırladı. Karnınızı bir güzel doyurun. Sonra da kelebekleri incelemeye gidelim, dedi.

Çocuklar taze yumurtaların, petek balların olduğu kahvaltı sofrasına oturdular. Onlar için hazırlanan gözlemelerle nefis bir kahvaltı yaptılar.

Sıra kelebekleri incelemeye gelmişti.
Hayrettin Amca çocukları camdan

yapılmış kocaman bir binaya davet etti. İçeri girdiklerinde ağaç dallarındaki tırtılları, kozaları, kozadan çıkmak üzere olan kelebekleri ve kozadan yeni çıkmış kelebekleri gördüler. Her bir detayı dikkatlice incelediler, fotoğraflar çektiler. Gezi sonunda onları harika bir sürpriz bekliyordu. Hayrettin Amca onlara kocaman bir kutuda kozalı dallar hediye etti.

Projeleri sunacakları gün geldiğinde yapmış oldukları hazırlıklar ile harika bir sunum gerçekleştirdiler. Sonunda da onlara bu imkânı sunan Hayrettin Amca'ya, Gökhan Bey'e ve Uğur'a teşekkür ettiler. Bundan sonra kimse Uğur'u grubuna alma konusunda sorun yaşamayacaktı.

Gruptaki sorumluluğunuzu yerine
getirmediğiniz için grubunuz zor durumda
kalsa ne hissedersiniz?

ÇEVRE GÜNÜ YÜRÜYÜŞÜ

-Bu da sonuncusu. Hepsini kestim
yapraklar hazır.

-Ben de resimleri hazırladım.

-Sloganlar neredeydi?

-Buradalar.

Sağlıklı bir gelecek için,

Siz de yeşili seçin

İstiyorsan temiz hava solumak,

Doğaya iyi bak

Çöpleri kutuya atalım,

Çevreyi temiz tutalım

-Boyaları da getirdim.

Çocuklar Esmalarda toplanmıştı. Perşembe günü yapacakları çevre günü yürüyüşü için hazırlık yapıyorlardı. Yürüyüşte kullanılacak pankartları hazırlamak Esmaların grubuna düşmüştü. Grupça güzel mesajlar veren sloganlar bulmuşlardı. Sözleri resimler

ve süsler ile destekleyerek harika pankartlar hazırladılar. Kostümleri Şafaklar hazırlayacaktı. Tişörtleri boyamışlar, artık materyallerden aksesuarlar hazırlamışlardı.

Yürüyüş çok önemliydi. Bu yüzden dikkat çekici olmalıydı. İnsanları çevre konusunda bilinçlendirmek gerekiyordu. Esmâ 2.sınıftan beri izci grubundaydı. Yaz dönemlerinde farklı şehirlerdeki ormanlık alanlarda belli bir süre kamp kuruyorlardı.

Geçen yaz grup lideri olan Kenan Öğretmen kamp için gittikleri alanı gördüğünde çok üzölmüştü. 5 yıl öncesinde de burada kamp kurduklarını anlatmıştı. O zaman orman çok daha temizmiş. Ormanın iç taraflarına atılan inşaat molozları ve çöpler bu alanı nasıl da bozmuştu! Aralarda da kesilmiş ağaç kökleri vardı.

-İnsanlar bunu nasıl yapar? Doğaya verdikleri zararın farkında değiller mi? 5 yıl

YAŞAM İÇİN

YEŞİLİ SEÇİN

sonra tekrar geldiğimizde ağaclar yerine molozları mı görecekiz? diyerek isyanını dile getirmişti. Gözleri dolu dolu olmuştu. Kamp yaptıkları süre boyunca çocuklara doğayı korumanın, çevremize karşı duyarlı olmanın önemini anlatmıştı.

Okulun bahçesinde toplandıklarında ortalık bayram yeri gibiydi. Çeşit çeşit kostümler, ellerde rengârenk pankartlar, çevre marşını söylerken çocuklara ritim tutacak müzik grubu.

Yürüyüş alanı okuldan başlıyor trafiğe kapalı caddeden geçerek çarşıya kadar uzuyordu. Çarşıdaki dükkânlara dağıtmak için broşür bile hazırlamışlardı. Bilgisayarda hazırladıkları broşürleri Emel'in babası matbaasında çoğaltmıştı.

-Çok heyecanlıyım, dedi Esmâ.

-Ben de. Ben de, dedi Tarık.

-Acaba insanlara sesimizi duyurabilecek

miyiz?

-Kolay gelsin çocuklar. Bu Kenan Öğretmen'di.

Çocukların çevre için yaptıkları bu çalışmayı duyduğunda çok mutlu olmuş ve muhakkak bu yürüyüşe katılarak onlara destek olması gerektiğini düşünmüştü.

Esmâ Kenan Öğretmen'i gördüğüne çok sevindi. Onun doğayı ne kadar sevdiğini çok iyi biliyordu.

Tülay Öğretmen elinde megafonla çocuklara seslendi:

-Ritim grubu öne, çocuklar sizler de grubun arkasında sıra olun. Hazır mıyız?

-Evet!

Çocuklar ritim grubu eşliğinde marşlarını söyleyerek yürüyüşe başladılar. Sesleri duyanlar balkonlara, camlara çıkıyordu. Çocuklara alkışlarla destek veriyorlardı. Bazıları evlerinden çıkıp gelmişlerdi. Sıranın

yanında çocuklarla birlikte yürüyorlardı.

Çarşıya geldiklerinde dükkânların önüne çıkan esnaf, grubun marşına alkışla tempo tutuyordu.

Çocuklar, her dükkâna hazırladıkları broşürlerden veriyordu. Dükkân sahiplerinin bu broşürleri dükkânlarının görünen bir yerine asarak herkesin görmesini sağlamalarını istiyorlardı.

Yolu tamamlamışlardı. Geri dönme zamanıydı. Dönüş yolunda kalabalığın daha da arttığını gördüler. Pankartlarda yazılanları okuyanlar çok beğendiklerini belirten yorumlar yapıyorlardı.

Okul görünmüştü. Herkes çok yorgundu. Karınları acıkmıştı. Her şeye rağmen coşkuyla marşlarını söylemeye devam ediyorlardı.

Okul bahçesine geldiklerinde onları bir sürprizin beklediğini gördüler. Anneleri onlar için bahçeye uzunca bir masa hazırlamış

ve masayı çeşit çeşit yiyeceklerle donatmıştı. Bu etkinliği hazırlayan öğretmenleri ve öğrencileri alkışlarla karşıladılar.

Çocuklar malzemelerini bir kenara bırakıp ellerini yıkadıktan sonra masaya oturdular.

Tülay Öğretmen:

-Hepinizle gurur duyuyorum. Bugün tüm insanlık için çok değerli bir iş yaptınız. Geleceğinize sahip çıktınız. Sizleri tebrik ediyorum, dedi.

Çocuklar keyif içinde yemeklerini yerken Kenan Öğretmen, Tülay Hanım'a bir şeyler anlatıyordu.

Tülay Hanım:

-Çocuklar, Kenan Öğretmen'inizin size bir teklifi var. Buyurun, Kenan Hocam.

-Ben diyorum ki hafta sonu ormana gidelim. Ormana piknik yapmaya gelenlere de bir yürüyüş yaparak sesimizi duyuralım. Sonra hep birlikte biz de izci pikniği yapalım.

-Oley!

Bu teklif çocukların çok hoşuna gitmişti. Hem seslerini daha fazla kişiye duyuracak ve daha fazla kişiyi çevre konusunda bilinçlendirecekler hem de eğleneceklerdi.

Doğayı korumamızın önemini anlatan bir slogan da siz bulun.

İnsanların hangi davranışları ile çevreye zarar verdiğini anlatan bir resim çizin.

OYUNBOZAN

Berkay ve arkadaşları hafta sonlarını değerlendirmek ve sporla sağlıklı bir yaşam sürmek için mahallelerindeki spor salonuna gidiyorlardı. Burada çok yoruluyorlardı, ama bir o kadar da eğleniyorlardı. Yine zorlayıcı bir antrenmandaydılar.

Said Hoca:

-Koş koş koş koş, duvara dokun, geri dön, diye komutlar vererek onları çalıştırıyordu. Hocaları,

-Haydi iki tur daha, dediğinde Berkay:

-Hocam biraz dinlenebilir miyiz? diye sordu. Said Hoca hemen pes etmelerine izin vermiyordu:

-2 tur bitmeden olmaz, dedi. Berkay "Çok yoruldum," dese de,

-Haydi haydi son tur, size güveniyorum, diyerek onları destekledi.

Çocuklar son turu tamamladığında Said Hoca:

-Herkes yere otursun. Bacaklarınız önde, salla salla. Dinlenin bakalım biraz, sonra antrenman devam edecek. Ardından sık sık tekrar ettiği "Spor disiplin işidir, dalgaya gelmez!" sözünü hatırlattı. Çocuklarla yaptığı antrenmanlardan sonra istedikleri oyunları oynatarak onları ödüllendiriyordu.

Çocuklar salonda oturmuş bacaklarını dinlendirirken Said Hoca:

-Mayıs ayında atletizm müsabakalarımız olacak. Bundan sonra her hafta müsabakalar için hazırlanacağız. Gruplar kurup kendi aramızda yarışmalar yapacağız, dedi.

Salonda sesler dolaşmaya başladı.

-Yarışmalar mı?

-Çok heyecanlı.

-Çok çalışmalıyız.

Antrenmanları bitmiş salondan ayrılma

zamanı gelmişti. Soyunma odasında üzerlerini değiştiren çocuklar vedalaşarak evlerinin yolunu tuttular.

Berkay evin kapısından girdiğinde burnuna nefis bir kek kokusu geldi. Annesi spor dönüşü çok acıktığı için ona enerji verecek yiyecekler hazırlardı.

-Anne, gene mis gibi kokutmuşsun ortalığı.

-Sen duşunu yapana kadar ben masayı hazırlarım. Aa, unutmadan bugün bir de misafirimiz var. Teyzenler gelecek.

-Hemen hazırlanıyorum.

Berkay duşunu yapana kadar teyzesi ve kuzeni Furkan gelmişti bile. Berkay ile Furkan birbirlerini görmekten mutlu olurlardı. Tek sıkıntı yarışmalı oyunlarda çıkardı. Berkay yenilgiyi pek sevmezdi. Dama, dokuztaş gibi oyunları da çok iyi oynardı. Furkan'ın da kazandığı oyunlar vardı. İşte o zaman sorun çıkar, Berkay'ın yenilgi için hep bir

bahanesi olurdu. Furkan bu durumdan pek hoşlanmazdı. O yüzden de Berkay'la kazananı olan oyunlar oynamak istemezdi.

Berkay teyzesini ve Furkan'ı kucaklayarak karşıladı. Hep birlikte annesinin hazırladığı masaya oturdular.

-Kurt gibi acıktım, dedi Berkay. Bugün spor salonunda çok yorulduk.

Salonda yapılacak olan atletizm müsabakalarını anlattı. Şimdiden heyecanlanıyordu. Çok çalışmak lazım, dedi.

Furkan da hafta sonları yüzmeye gidiyordu. Yüzme dersinde öğrendiklerini anlattı. Artık kolluklarını da çıkarmış, kendi başına yüzmeye başlamıştı.

Teyzesi:

-Furkan spora başladığından beri daha az hastalanıyor. Vücut direnci arttı, dedi.

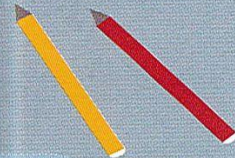
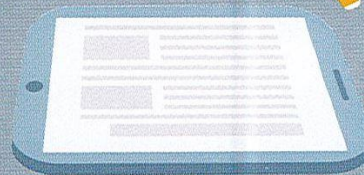
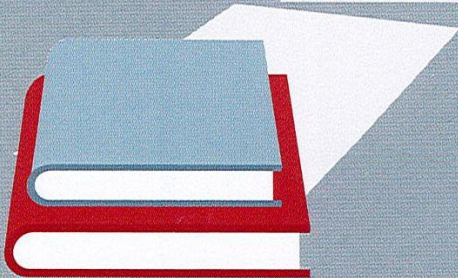
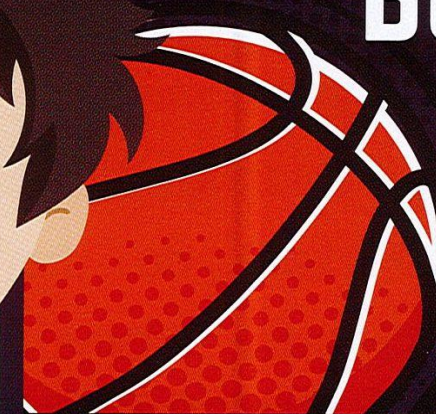
Berkay'ın annesi de:

-Spor tüm insanlar için çok faydalı. Ben de

2018
MAYIS

BAS
KET
BOL

her gün yürüyüş yapmaya çalışıyorum, dedi.

Anneler sohbet ederken çocuklar da Berkay'ın odasında oyun oynuyordu. Zaman su gibi akıp geçti. Eve dönme vakti gelmişti.

Misafirlerini yolcu ettikten sonra Berkay, odasına gidip derslerini yaptı. Yarın salonda yapılacak olan m سابakalar için hazırlık vardı. O yüzden derslerini bitirmeliydi.

Ertesi gün salona geldiklerinde Said Hoca  ocuklara önce yapacakları çalışmayı anlattı. Engelli ko u, bayrak yarışı ve düz ko udan oluşan platformu tanıttı. Sonra da çocukları iki gruba ayırdı. Bir gruba kırmızı, diğerine yeşil adını verdi. Her iki grup da kendi yarışmacılarına destek olmak için ıslık  alıyor, tezahürat yapıyordu. Desteği duyan çocuklar daha da bir hızlanıyordu.

Yarışma tamamlanmı tı. Yeşil grup kazanmıştı. Sevinç içinde birbirlerine sarılarak başarılarını kutluyorlardı. Kırmızı

gruptan bazı çocuklar da onları tebrik etti. Bir dahaki sefere biz kazanacağız, diyenler oldu. Berkay kırmızı gruptaydı. Gruptaki arkadaşlarına:

-Daha hızlı koşmalıydınız, siz çabuk olsaydınız yenilmezdik, diye kızıyordu. Önünde duran topu sürekli tekmeleyerek duvara vurduruyor, hırsını yenemiyordu.

Said Hoca onun bu hareketlerini görünce yanına geldi.

-Topla alıp veremediğin nedir? Neden çarpıp duruyorsun duvara?

-Hiç!

-Nasıl geçti yarışma?

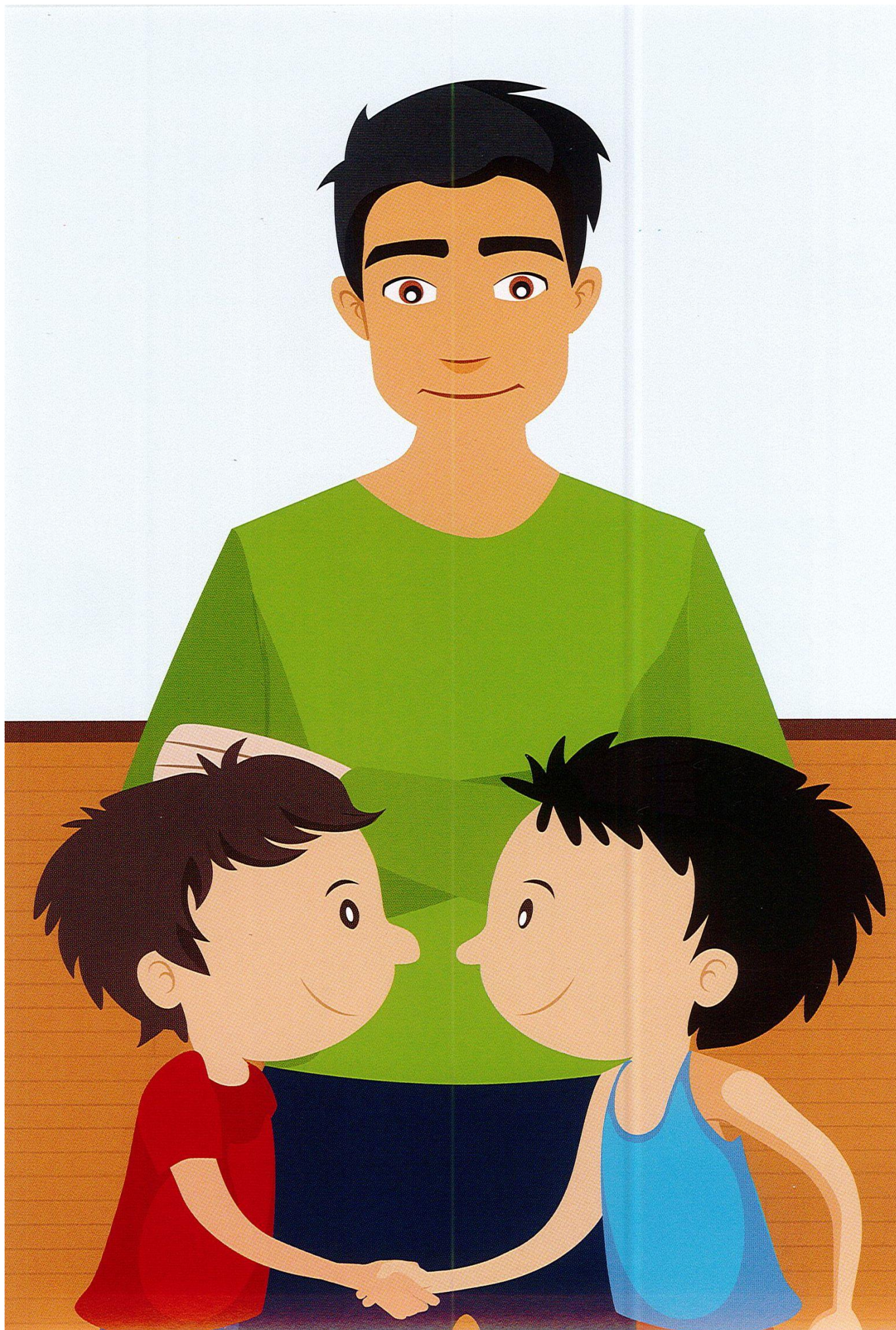
-Koşmayı bilmiyor bunlar!

-Kimler?

-Bizim takımdakiler. Onlar doğru koşsalardı diğer takıma yenilmezdik.

-O zaman daha çok antrenman yapalım, daha iyi koşmanızı sağlayalım. Sen yeşil

takımı tebrik ettin mi?

-Hayır.

-Neden?

-Çünkü, onların kazanmasına sinir oluyorum.

-Kazanan sen olsaydın seni tebrik etmelerini istemez miydin?

-İsterdim.

-Yarışmaların bir kazananı olur. Kaybeden bir dahaki sefere daha iyi yarışarak kazanmayı hedefler. Bu arada da kazanan kaybedeni teselli etmeli. Kaybeden de kazananı tebrik etmeli. Yoksa iyi bir sporcu ve iyi bir birey olamayız. Şimdi iki tur koşmadan önce yapmak istediğin bir şey var mı?

Berkay Said Hoca'nın söylemek istediğini anlamıştı.

-Biraz bekleyin, geliyorum Hocam, diyerek yeşil takımın olduğu yere doğru koştu. Takımdaki arkadaşlarını tebrik etti. Sonra da

salona seslendi.

-Hey! Kırmızı takım oyuncular! Çocuklar Berkay'a baktılar.

-Geçin bakalım arkama, iki tur hazırlık koşusu yapıyoruz.

Hepsi toplanıp Berkay'ın arkasında sıra oldular. Hep bir ağızdan "Kırmızı" diye bağırarak kendilerini motive ettiler ve koşuya başladılar.

Ela kaybetmekten korktuğu için yarışmayı gerektiren hiçbir oyuna katılmak istemezdi. Çocuklar yarışmalar boyunca gülüp eğlenirken onları uzaktan izlerdi.

Yine bir gün

.....

.....

Hikâyeyi istediğiniz biçimde tamamlayınız.